

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Albanensi Episcopo apostolicæ sedis Legato.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

ALBANE N S I E P I S C O P O
a p o s t o l i c a e f e d i s L e g a t o .

Epiſt. 161.
Scr̄bitur pro
monasterio de
Chortato.
Vide lib. 15.
epiſt. 70.
* In Cod. Colb.
Cotharto

EX relatione dilectorum filiorum Abbatis & monachorum monasterij sanctæ Mariæ de * Chortato Theſſalonicensis dioceſis nos noveritis accepisse quod cùm iporum monasterium, ſicut & alia multa, juxta morem patriæ à jurisdictione quorūlibet ecclesiasticorum Prelatorum exemptum fuerit ab antiquo & ſoli Constantinopolitano Imperatori ſubiectum, tanta quondam bonorum omnium affluentia redundabat quod idem magna temporalium ubertate refertum, & jucunda spiritualium venustate præclarum, ducentorum monachorum collegium ſuſtentabat. Sed olim claræ memoria [Willemo] Marchione Montisferrati partium illarum, ſicut Domino placuit, dominium obtinente, ipſisque à facie hominum fugientibus in ſolitudinem præ timore, P. Abbas Lucetij Cisterciensis ordinis ab eodem Marchione dari ſibi dictum monasterium interim impetravit, & ipsius Ecclesiæ præsumens infringere libertates, G. monachum ſuum instituit in eodem: qui tamquam lupus rapax & prædō crudelis, ablati theſſauro & omnibus aliis Eccleſia ipsius ornementis, venditique viualibus & ceteris bonis quibus ipſa Eccleſia copioſiſime affuebat, exinde furtivè receſſit; nec, quaſitus à Marchione, ut penas ſolveret de commiſſis, potuit inveniri. Verū quia peccatis exigentibus in iis omnibus averſus furor Domini nondum erat, ſed ad percutiendum extenta fortius manus ejus, pelliſimus ſuccedidit iniquo. Nam R. monachus de Lucetiis tunc temporis ſuperveniens, & nequiter ſe humilians, cùm interiora ejus exiſterent plena dolo, ac ſe in lucis angelum transfigurans, ab eodem Marchione obtinuit monasterij custodiā antedicti; cujus iniquitas poftmodum tanta fuit ut prioris prædonis non videtur frater vel diſcipulus, ſed magiſter. Nempe cellis diſtis, & domibus defolatis, ac eradicato quodam funditus oliveto, quod repræſentabat quodammodo terreftris delicias paradiſi, tamquam mercator improbus ligna vendebat elibaniſ impudenter. Nec ſic tamen potuit ejus inexplata cupiditas ſatiari quin omnibus animalibus venditis & iniquè distractis ita conſumpferit omnia bona domus quod noviſiſimi exactoris crudelitas priore peior exiit in universum: quia lupi rapacitas præcedentis, ſubsequentis reſpectu ſomnium potuit reputari. Cūm-

que ad aures Marchionis hæc omnia perveniſſent, idem conſiderans ſe fore à dictis monachis circumventum, & dolens per ſe factam ruinam miseraibilem tantæ domus, exinde dictum monachum expelli præcepit, & ſupradicto Abbate ac monachis convocatis, præfatum iſpis monasterium diſpoſit resignare perpetuò poſſidendum. Sed eodem morte prævento, cariſſimus in Christo filius noſter Henricus Imperator Constantinopolitanus illuſtris, cui præmiſa conſtabant, iſpos reſtituit in eodem, conſirmans poftmodum factum ſuum privilegio aurea bulla munito. Porrò cùm iſpi nihil inveniſſent ibidem unde poſſent unius diei eluſiem ſaturare, ac propter hoc ad eleemosynarum ſuſfragia convolantes, multa ibidem denuo congregaſſent, peſti alia ſuperveniſſent, quorundam videlicet monachorum de Lucetiis; qui ſe ſpoliatos dicto monasterio afferentes, auctoritate litterarum noſtrarum ſe in iſpo reſtitui & exinde monachos Græcos expelli fecerunt, quibus ob reverentiam apostolici mandati non fuit ausus contradicare Imperator. Cùm igitur tantæ calamitatis immenſitas non ſolū ad compatiendum cōorda moveare, ſed auribus horrorem incutere debeat ex auditu, nobis humiliter ſupplicarunt ut tantis iporum miseriis atque malis finem imponere dignaremur, ſub noſtra protectione ſuſcientes eodem, & à dicto monasterio ejeclis malignis invadorebus memorati, iſpos in eodem reſtitui faceremus & pacifica poſſeffione gaudere. Quia verò noſbis non conſtitit de premiſis, fraternitatia per apostolica ſcripta mandamus quatenus inquisita pleniū & cognita veritate, auctoritate noſtra ſuper iis ſtatus & diſponas quæ ſecundum Deum videris expedire; contradictores, ſi qui fuerint, vel rebelles per cenzuram ecclesiasticam appellatione poftpoſita compescendo. Tu denique, fraſter Epifcope, ſuper te iſpo &c. Datum Laterani 11. Idus Ianuarij, pontificatus noſtri anno ſextodecimo.

EPISCOPO ET CAPITVLO
Maſſiliensibus.

Quantum fit inobedientia culpa gra-
vis & obedientia virtus magna pro-
toplaſti transgressoris pena demonſtrat,
quam adhuc ſolvit tota ſua posteritas & de-
plorat, & ſecondi Adæ obedientia humili-
& devota, quam uſque ad mortem patri
exhibuit, protestatur: propter quam Deus
pater ſuper omnes iſpum exaltans, non ſo-
lū dedit ei nomen quod eſt ſuper omne

Epiſt. 165.
Ut præbendam
allegoent Rā-
muendo leip-
toſi.